

الباب الاول من الواحد الثامن في ان مثل عمل "من يظهره..."

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الاول من الواحد الثامن في ان مثل عمل "من يظهره الله" بالنسبة الى غيره كمثل الشمس بالنسبة الى النجوم.

ملخص اين باب آنکه بدانکه مثل عمل "من يظهره الله" مثل شمس است و مثل اعمال کل وجود اگر طبق رضای خدا باشد مثل کوكب و قمر مثل اول من قابل شمس الحقیقة بعرفانه

و ثمر آن اینکه اگر در یوم ظهور شمس حقیقت کل وجود شهادت دهند بشیئی طبق رضای او شهادت او بین کل اینها مثل شمس است که با وجود آن آنها مذکور نتوانند شد و قول آن بسیار خفیف ولی عمل بآن در مبدأ هر ظهور بغایت صعب که اگر در صدر نزول قرآن کسی ناظر باین نظر میبود اگر کل حروف انجیل بر حق می بودند معادل نمیگرد قول ایشان را با قول رسول خدا زیرا که قول رسول مثل شمس است و آنها در لیل مذکورند نه در نهار و همچنین اگر کسی ناظر باین نظر بود در نقطه بیان حین ظهور قول آن را مثل شمس میدید و قول ما سوای آنرا اگر چه حق بود مثل نور کوكب در لیل و همچنین در ظهور "من يظهره الله" اگر کل اهل بیان در حین ظهور او بقول او عامل و وجود خود را و اعمال خود را مثل کوكب نزد شمس بینند ثمره وجود خود را اخذ نموده و الا حکم کوكبیت هم بر آنها نخواهد شد الا بر مؤمنین بآن که در نهار محو صرفند و در لیل با نور

ORIGINAL

AUDIO

این است ثمره این حکم اگر کسی اخذ کند یوم قیامت و کل علم و عمل همین است اگر کسی موفق شود که اگر کل بر این نظر ناظر بودند در هیچ مبدأ ظهوری ظاهر بظهور حکم دون بقا در حق خلق نمی نمود این است که کل در لیل خود را می بینند که در حد خود نوری دارند ولی محتجب از آنکه مبدأ نهار دیگر نوری نمی ماند از برای آنها بلکه مضمحل میشود نزد ضیاء شمس

و مثل نور کل را علم ایشان فرض کن و کلام ایشان و مثل ضیاء عمل "من یظهره الله" را کلمات او فرض کن که کل وجود را بر هم می پیچد و در ظل یک یاء نسبت قائم میکند و میگوید از لسان مجلی خود که خداوند عز و جل باشد انی انا لله لا اله الا انا و ان ما دونی خلقی قل ان یا خلقی ایای فاتقون و همین قسم اعمال او میگوید اگر بشنوی

و جوهر علم در عرفان مبدأ امر است الی عود آن نظر کن در نجوم انجیلیه که بعد از صعود شمس حقیقت در ظهور خود مستنیر گشته بودند که بعد از طلوع همان شمس دیگر نوری از برای آنها نماند و در نزد هر ظهور همین قسم بین اگر چه تا الآن هم بگمان نور هستند و عمل میکنند ولی نزد تو که در اسلام مؤمن شده میدانی که بلا نورند و از ضیاء شمس حقیقت محتجب ماندند که رسول الله - صلی الله علیه و اله - باشد و همچنین در مبدأ هر ظهور تصور کن تا آنکه از ثمره وجود خود نزد لقاء محبوب خود محبوب نمائی

ولتتفکرن فیما یظهر من عند الله ثم مثل ما قد علمکم الله فی الکتاب تستدلون.

